

SCÉNÁŘ

příběh Miroslava Šmejkal

Pan Miroslav Šmejkal se narodil 17. června 1944 v Praze. Byl ještě malý kluk, když se nad jeho rodinou začala stahovat mračna. Komunistický převrat v roce 1948 totiž obrátil jejich životy naruby. Tatínek i strýc se zapojili do nebezpečného šíření pravdivých informací ze západu.

Po tom komunistickém puči přinášeli ven z britské ambasády noviny, dokumenty o tom jak o komunistickém převratu psala západní média, obzvláště Velká Británie.

Za tuhle odvalu platila rodina Šmejkalových vysokou cenu. Otec byl odsouzen na sedm let a strýc dokonce na devět let vězení. Miroslav tak vyrůstal bez táty. Jeho maminka byla věřící a každý večer se společně modlili, aby se tatínek z kriminálu vrátil živý a zdravý. Tato nálepka ho pak bohužel pronásledovala i tam, kde by se děti měly cítit v bezpečí – ve škole.

Naše soudružka učitelka na mě se mstila tím, že mě nazývala synem kriminálního a pámbičkáře. Vysmívala se mi celá třída, byl jsem takový otloukánek ve třídě.

I když se mu spolužáci posmívali a škola pro něj byla spíš vězením, Miroslav si v sobě uchoval hrdost na svou rodinu. Dospěl a vyučil se, ale jeho postoj k režimu se nezměnil. Stejně jako kdysi jeho táta, i on začal tajně šířit zakázanou literaturu a letáky. Riziko bylo obrovské. Auto, ve kterém knihy vozil, jednou půjčil kamarádům, kteří s ním ale havarovali. Tato nešťastná náhoda způsobila, že se Miroslav dostal do rukou státní bezpečnosti.

Ještě s vámi chtějí mluvit soudruzi ze státní bezpečnosti. No a spadla klec.

Po výslechu se Miroslav vrátil domů, ale klid nenašel. Strach z domovní prohlídky byl tak velký, že s manželkou celou noc pálili všechny zakázané knihy, které ještě měli v bytě. Černé saze byly všude, ale důkazy musely zmizet.

Já už jsem cítil, že se to kolem nás stahuje. Pomocí známého jsem se dostali k výjezdním doložkám a vyjeli jsme do Rakouska na lyže. Už jsme se domu nevrátili.

Po útěku do Rakouska Miroslav začínal od nuly. Přesto se v USA dokázal vypracovat a otevřít si vlastní dílnu. Kluk v rozbitých botách se změnil v uznávaného odborníka, který nakonec vyráběl i součástky pro raketoplány NASA.

V New Yorku pořádal koncerty pro Jiřího Suchého nebo Ypsilonku. Když přišla sametová revoluce, začal hned pomáhat - pro české univerzity a nemocnice sháněl počítače i zdravotnický materiál.

Odvahu měl v rodině. Jeho strýc, básník Václav Šmejkal, raději skončil ve vězení, než aby udal své žáky. Dnes po něm nese jméno gymnázium v Ústí nad Labem. Miroslav se v roce 2012 vrátil po třiceti letech do své vlasti, do Rybníště. Našel klid ve víře a pochopil, že slušnost má smysl v každé době.

Snažte se být spravedlivý a prosazujte pravdu.